

Annemiek Roobeek

We zijn het zat!

Peter Hulbos

Arbeidsmarkt zonder grenzen

David Jongen

Niet structuren, maar mensen

Jaargang 1, 1e editie, 10 november 2015

THE FUTURE-CENTERED NEWS

Brengt morgen op je bureau

‘WE ZIJN HET ZAT!’

DE STILLE SOCIALE REVOLTE VAN GENERATIE Y.

een interview met prof. dr. Annemieke Roobeek

Steeds meer jonge mensen zijn de politieke spelletjes in alle lagen in de samenleving en op mondiaal niveau gaan doorzien. Ze prikken er door heen en ze pikken de arrogantie van de politiek geleidelijk aan niet meer. Zoiets als bescherming tegen terreur wordt écht niet meer geloofd. De tegenstrijdigheden worden on line aan de kaak gesteld in ‘communities’. Dat stelt de nu 56-jarige Annemieke Roobeek, hoogleraar Strategie en Transformatiemanagement aan de Universiteit Nyen- rode.

De nieuwe generatie creatieve kenniswerkers, geboren rond 1985 en die in de jaren 2000-2010 de Y-generatie werd genoemd, is het juk van de babyboomers van zich aan het afgooien. Ze moeten wel, willen ze de wereld leefbaar houden. Hun motto is ‘here we come, we won’t wait, we interact and DO!’. Duurzaamheid en vernieuwende werkvormen worden nu op een werkelijk massale schaal ingevoerd in elke sector waar de jonge, creatieve kenniswerkers verblijven.

Zie verder pagina 4

Waarom The Future-Centered News?

‘Er is een prachtige scene in de film Lawrence of Arabia die een typische reactie laat zien van mensen die te maken krijgen met een onzekere situatie.’ Zo begint de inmiddels hoogbejaarde toekomstgoeroe Kees van der Heijden, zijn klassieke boek van 13 jaar geleden uit 2002. In dat boek met de titel ‘het zesde zintuig: het versnellen van het leren van organisaties door middel van scenario’s’ vertelt hij hoe Lawrence en een andere reiziger in de woestijn aan het rusten zijn en een kleine stip aan de horizon zichtbaar wordt. Die stip lijkt nog ver weg maar ze weten niet wat er gaat gebeuren. Ze kijken en wachten, blijven kijken en wachten. Er komt een man langzaam dichterbij. Nog steeds weten ze niet wat er gaat gebeuren. Uiteindelijk verwacht de medereiziger van Lawrence dat er iets gevaarlijks gaat gebeuren, trekt zijn revolver en schiet de man dood. Niets is gedaan om het mysterie van de naderende persoon te verkennen. Slechts een angstige impuls op een eigen gedachte bepaalt de handeling.

Het is 2015 en we hebben inmiddels het eerste anderhalve decennium er op zitten van de 21-ste eeuw. Die begon met het jaar 2000 dat voor vele science fiction schrijvers in de 20-ste eeuw en andere toekomstverkenner werd verheven tot een scheuring in de tijd met bijna mythische proporties.

Veel is er gebeurd na de eeuwwisseling. Nieuwe presidenten, nieuwe parlementen, nieuwe modetrends, nieuwe technologie en ga zo maar door. We constateren daarbij dat een wetmatigheid nog steeds blijft gelden: de problemen van vandaag zijn de oplossingen van gisteren. Zo hebben de problemen van anno 2015 ook te maken met de keuzes die jaren terug gemaakt zijn.

De redactie van The Future Centered News stelt zich regelmatig vragen die met het vorderen van de tijd te maken hebben. Een van die vragen is: ‘Als wij met onze kennis van nu mensen enkele jaren eerder hadden kunnen informeren, wat hadden we ze dan verteld?’ Over de problemen die we anno november 2015 waarnemen. Hoe gedrag en ontwikkelingen jaren eerder, hier al dan niet de basis voor legden. En uiteraard hoe wij de toekomst zien in dit 2015-de jaar. Doel van deze krant is de toekomst dichterbij de mensen te brengen. Niet om te reageren op die toekomst zoals de medereiziger van Lawrence, maar hoe we kunnen leren van de toekomst door ons in te leven in de wereld die nog voor ons ligt. Maar ook het omgedraaide: ons bewust te zijn hoe ons gedrag van tegenwoordig een bepaalde toekomst schept. Wij kiezen er voor in onze artikelen die toekomst tot leven te brengen waarbij we mensen willen helpen zich bewust te worden van de consequenties van hun gedrag en keuzes. Keuzes gemaakt op vele niveaus in de samenleving. Door ‘terug te redeneren’ vanuit de toekomst naar het heden worden kansen, keuzemogelijkheden en daarmee verbonden dilemma’s scherper. Tegelijkertijd is de redactie zich terdege bewust van de zogenaamde toekomstparadox: enerzijds is kennis over de toekomst nodig om beslissingen te nemen, anderzijds kan die kennis nooit volledig worden verkregen. Toch helpt het mogelijke toekomst in beeld te brengen. Het biedt beslissers handvatten om richting te geven, te anticiperen op mogelijke toekomst en daarnaar te handelen.

Wat kunnen jullie van ‘The Future Centered News’ verwachten? Enerzijds verhalen van mensen die vooruitstrevende zienswijzen hebben en soms ronduit opzienbarende ontdekkingen doen die het grotere geheel kunnen dienen. Anderzijds bericht de FCN over thema’s, en soms controversiële trends, die momenteel anno 2015 en verder zichtbaar worden rondom sociale thema’s, economie, wetenschap en andere interessante onderwerpen.

The Future-centered News is een uitgave van de Academie SZW

Disclaimer: Met nadruk zij gesteld dat deze krant geen officiële standpunten van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid bevat. Aan de inhoud van deze krant kunnen derhalve geen rechten worden ontleend. De teksten in de persoonlijke vraaggesprekken geven de meningen van de ondervraagden weer en zijn volledig door hen geautoriseerd.

DEPARTEMENT NEEMT RECEPTIE-ROBOT IN GEBRUIK

Redactie Overheid

Den Haag - Het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid is het eerste departement dat definitief overgaat op het gebruik van een receptierobot. Voorts is het Ministerie van plan verder te onderzoeken waar het kostenbesparingen kan realiseren door het gebruik van robots. Gedacht wordt onder andere aan de in pandige catering.

(Advertentie)

Het FUTURE CENTER van de Academie SZW Nét effe anders!

Zeven redenen om te kiezen voor het Future Center

- Op maat gesneden begeleiding voor uw bijeenkomsten.
- Grote expertise in verkennende, probleemoplossende en strategische werkvormen.
- Diepgaande kennis van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.
- Gerichte adviezen om u te helpen projecten ‘van buiten naar binnen’ vorm te geven.
- Helpt u te leren van de toekomst.
- Onorthodoxe ruimtes die creativiteit stimuleren.
- Vernieuwend in denken en doen.

Voor meer informatie:

Bram Castelein, tel: 070-333 4657

Max Herold, tel: 070 -333 5061

David Jongen:

"NIET STRUCTUREN MAAR MENSEN!"

Redactie Overheid

Amsterdam - Hij is net terug van een wereldreis. David Jongen, 50 jaar, bezig aan zijn laatste jaar bij het UWV. In Afrika genoot hij van de natuur maar zag ook met lede ogen aan hoe de natuur meer en meer werd bedreigd. Ook de armoede en dictaturen raakten hem diep. In delen van Azië nam hij een enorme economische ontwikkeling waar. In Thailand zag hij talrijke milieu-initiatieven. Ook blijft hij verwonderd kijken hoe we er mondiaal steeds weer in slagen 'oorlogsdreigingen' te scheppen. Die reis maakte dat hij eens te meer beseftte dat er heel wat grotere problemen in de wereld zijn dan waar we ons in Nederland druk om maken. Duurzaamheid ziet hij als een van de belangrijkste thema's. Niet voor niets schaffen Nederlanders zich tegenwoordig kleine, zuinige auto's aan.

Wat vind je van de situatie in Nederland anno 2015?

'Het mag duidelijk zijn dat het niet goed gaat', stelt David, 'hoge loonkosten, de vergrijzing die nu écht problemen begint te veroorzaken en de slechte concurrentiepositie baren me zorgen. Wat we nodig hebben is een Nieuw Nederlands Lef. We zijn goed als Nederlanders om alles in details te regelen en die te bewaken. En dat maakt dat veel procedures goed lopen. Het nadeel daarvan is dat we wel eens de samenhang vergeten en de lange termijn doelen uit het oog verliezen. Eigenlijk zouden we meer aan integrale visievorming moeten doen op een interactieve wijze. Denk aan wat wordt genoemd 'Large Scale Interventions' (LSI). Dat zijn aanpakken waarmee je duurzame veranderingen kunt vormgeven met actieve deelname van vele belanghebbenden uit een systeem (lees: organisatie of gemeenschap en zijn omgeving). Het aantal betrokken personen in het traject kan variëren van vijf tot duizenden. Een LSI-traject is bij uitstek geschikt voor veranderingen die een heel werksysteem (organisatie of gemeenschap plus belanghebbenden) aangaan. Bijvoorbeeld bij het vinden en realiseren van nieuwe innovatieve richtingen. Met dat soort methoden creëer je tegelijkertijd ook actiehouders om die

Ik ben blij dat we met zijn allen het UWV hebben gebracht naar de positie waar het nu staat: de beste publieke dienstverlener van Nederland

visie in de praktijk handen en voeten te geven. Bij sommige Ministeries en grote bedrijven wordt inmiddels structureel gewerkt met dit soort technieken. Bij het ontwikkelen van een integrale visie voor de positie van Nederland in 2025, tien jaar na nu, kunnen dergelijke technieken bijzonder van nut zijn. Een toenemend complexe wereld vraagt andere sturingsconcepten die meer uitgaan van gelijkwaardigheid. Sturing in een meer gelijkwaardige relatie is meer 'samen-sturing'. Dat is ook hét grote probleem van de politiek anno 2015. De organisatie van het politieke systeem is gevormd vanuit een meer centrale sturing vanaf Thorbecke in 1844. Nu hoeft je m.i. niet de hele politieke organisatie

te veranderen in dit tweede decennium. Maar voor een politiek systeem geldt op een bepaalde manier wél hetzelfde als voor onze organisatie. Als de wereld verandert, wordt van ons als medewerkers op een aantal punten een andere attitude gevraagd zodat er een 'fit' blijft tussen de organisatie en die veranderende wereld. Kabinet en parlement zullen bij zichzelf te rade moeten gaan wat de Nieuwe Politieke Attitude voor de veranderende context in dit en het komend decennium moet zijn. Zich als het ware opnieuw uitvinden. Dat is geen gemakkelijke opgave.'

Een andere vraag: wat vind je van het UWV van tegenwoordig? Je bent er nu zo'n 9 jaar

'Ik ben blij dat we met zijn allen het UWV hebben gebracht naar de positie waar het nu staat: de beste publieke dienstverlener van Nederland. We zijn experts geworden in het begeleiden van mensen naar arbeid en krijgen weinig klachten.'

Wat is volgens jou de meest fundamentele verandering daarbij geweest?

'Het besef bij iedereen dat het niet de structuren maar de mensen zélf zijn die de resultaten van het UWV vormen. Iedereen is er tegenwoordig diep van doordrongen dat het belang van de klant centraal staat. 'Rechtmatigheids-fetisjisme' is uitgebannen. Het teveel aan regelbewustzijn en regeldenken is weer tot acceptabele proporties teruggebracht. Regels zijn er immers om de klant te dienen en niet omgedraaid.'

der de huidige ICT-hulpmiddelen weten te gebruiken. Ze combineren hun eigen talenten met eigen ondernemerschap. Dat merken wij ook in ons uitzendbestand. Je zou dat als een logisch gevolg kunnen zien van een toenemend aantal ZZP-ers (Zelfstandigen Zonder Personeel) wat je als ontwikkeling in de jaren 2000-2010 zag. De scheiding tussen werkgevers en werknemers zoals je die vroeger zag, is diffuser geworden. Werkgever en werknemer beginnen steeds meer op elkaar te lijken. Daarbij spelen de alloctonen-autoctonen discussies in onze branche niet echt meer. Je zou kunnen zeggen dat dat een gewoon deel van de complexe samenleving aan het worden is. Waar de oudere generatie nog moeite had met het verschil alloctoon - autoctoon, staat de jongere generatie daar niet echt meer bij stil.'

Jij ziet die toegenomen maatschappelijke complexiteit als een positieve ontwikkeling, als ik je zo hoor?

'Ja, maar tegelijkertijd moet je ook je ogen niet sluiten voor de problemen van vandaag. Niet voor niets wordt er gesproken over 'de nieuwe drop-out'. Dat zijn mensen die er niet in slagen om te gaan met de 'keuzerijke', snellere en complexer wordende maatschappij. De huidige tijd doet een zwaar beroep op jou als individu bij alles wat je doet. Niet voor niets is er tegenwoordig sprake van de 'snelheidsziekte'. Bewuster leren omgaan met complexiteit en weerbaarheid is daarom een thema dat serieus aandacht behoort. Dat geldt ook voor een overheid. Het is nu wel duidelijk dat problemen in een complexere wereld niet zijn op te lossen met louter regeltjes.' >>

DIRECTE PARLEMENTS-INVLOED 'RUIM BAAN VOOR NEDERLAND' – LEDEN

Van onze politieke redactie

Den Haag - Ruim Baan voor Nederland, een platform voor progressief denkend Nederland, was de eerste interactieve partij van Nederland die heeft meegedaan aan de verkiezingen.

Ruim Baan van Nederland geeft via een digitale kring progressieve burgers de kans om gezamenlijk een nieuwe ideologie voor de 21ste eeuw te formuleren. De verkiezingsuitslag heeft vriend en vijand verrast want de partij zit nu met maar liefst 18 zetels in de Tweede Kamer.

De partij wil haar plekken in de Tweede Kamer gebruiken om via stemming haar leden directe zeggenschap te geven over beslissingen in de Tweede Kamer.

>>

Wie zou dat moeten doen?

'Goede vraag. De overheid is er niet meer voor de traditionele zekerheden. Natuurlijk wel voor zaken als veiligheid en infrastructuur. Diezelfde overheid is zich momenteel, anno 2015, opnieuw aan het bezinnen op haar rol. Het traditionele institutionele denken is nu definitief op zijn retour.

De genoemde complexiteit zie je ook terug in de grote aantallen stakeholders waar ook wij als Tempo Team mee te maken krijgen. Wij hebben interactieve vormen geïntroduceerd om in een open dialoog met alle partijen over de toekomst te praten. Sociale netwerken met instant communicatiemogelijkheden zijn al lange tijd dominant.

Dat is een van de redenen waardoor bedrijven het vanzelfsprekender zijn gaan vinden om aandacht te besteden aan ARBO en reïntegratie. Afdwingen via regels is daardoor minder nodig. Een goed bedrijf moet wel, wil het een respectvolle relatie met zijn mensen en stakeholders behouden. Bedrijven, en zeker wij als Tempo Team, worden bindingspunten van mensen die op verschillende wijze toegevoegde waarde scheppen.'

Nu je het toch over Tempo Team hebt, je zou kunnen zeggen dat jullie vraag en aanbod van de arbeidsmarkt aan elkaar verbinden. Wat valt je daarbij op?

'Je gebruikt de woorden arbeid en markt. Laat ik eens met het laatste beginnen. De markt is veranderd. Die is aan de ene kant mondiaal geworden. Dat betekent dat als wij mensen selecteren uit bijv. India, om die hier naar toe te halen, we slimme ICT-tools gebruiken om mensen al in India te selecteren samen met een bedrijf, terwijl de mensen van het bedrijf nog hier zitten en de mensen in India daar. Tegelijkertijd is de markt ook lokaler geworden. Veel klanten willen weer juist méér uitzendkrachten of producten uit de eigen regio.

Tevens is er sprake van een grotere diversificatie. Niet alleen aan de aanbodkant van mensen die hun eigen talenten 'vermarkten' maar ook aan de vraagzijde ontstaan er steeds meer bijzondere taken in deze complexer wordende wereld. Dat maakt dat je kunt spreken over unieke 'één-op-één' verbindingen tussen mensen (aanbod) en activiteiten in bedrijven (vraag). In die zin kun je zeggen 'de arbeidsmarkt is grenzeloos'. Grenzeloos mondiaal, grenzeloos lokaal, grenzeloos qua aanbod van arbeidstalent en grenzeloos qua vraag voor te verrichten werkzaamheden. Dat laat onverlet dat we nu de eerste tekenen ontvangen die ons minder positief nieuws vertellen. We krijgen te maken hebben met de feitelijke onmogelijkheid om bepaalde arbeidsplaatsen in te vullen door schaarste in het aanbod.'

Toch geeft Peter wél een waarschuwing.

'Produceer geen rommel! Iets is ergens anders in de wereld altijd wel beter te krijgen. Dus als je jouw talent gebruikt, doe het dan goed! Als je het niet goed doet, is dat ook snel bekend. Dankzij het internet. In die zin is het oude arbeidsethos van vroeger via de achterdeur weer teruggekomen.' <

ARBEIDSMARKT ZONDER GRENZEN!

Redactie economie

Amsterdam - Peter Hulbos viert deze maand zijn lustrum bij Tempo Team! Inmiddels zit deze 59-jarige 'jonge'-man al weer zo'n 25 jaar bij dit uitzendbureau waarvan het laatste decennium als directeur. Wat grijzer geworden maar regelmatig sportend oogt hij nog immer jong en snel. De tand des tijds lijkt geen vat op hem te hebben.

Vijfentwintig jaar is ook een mooi moment, bedacht de redactie van deze krant, om Peter eens te vragen wat hij nu vindt van de samenleving van tegenwoordig. Ik val gelijk met de deur in huis tijdens ons gesprek met hem op het hoofdkantoor van Tempo Team als ik hem een eerste vraag stel.

Peter, als je om je heen kijkt, wat valt je dan op nu we aan de tweede helft van het tweede decennium van de 21-ste eeuw beginnen?

Hij leunt achteruit en richt zijn ogen naar boven, een beeld vormend in zijn hoofd. 'Als ik in mijn directe omgeving kijk, zie ik eigenlijk dat we met andere mensen van doen hebben. De generatie van tegenwoordig heeft zijn autonomie opgeëist, weet hoe met de dynamiek, complexiteit en snelheid van tegenwoordig om te gaan doordat ze als geen an-

Feijenoord In Handen Van Chinese Multinational

Redactie sport

Rotterdam/Shanghai - Ondanks de vele protesten van het legioen, is het er toch van gekomen: Feijenoord is deel geworden van het Li-concern. Het concern benadrukte dat het een rol gaat spelen die te vergelijken is met wat Philips doet voor PSV. De club zelf, bij monde van voorzitter Jan Kieboom, spreekt tegen dat de club in handen is van het Chinese bedrijf. "Feijenoord behoudt zijn onafhankelijke status. Wel zijn we een overeenkomst voor de langere termijn aangegaan waarbij Li een belangrijke invloed gaat krijgen in de marketing en het reclamebeleid van Feijenoord. Het concern zelf ziet in Feijenoord een uitstekende mogelijkheid om zijn imago in Europa uit te bouwen. De uitstraling van de Rotterdamse club past zeer goed bij de cultuur van het Chinese bedrijf dat sterke overeenkomsten vertoont met de Feijenoord-slogan 'geen woorden maar daden'. Ook zijn er contractuele afspraken gemaakt m.b.t. het financiële beleid van de Rotterdammers als het gaat over grote investeringen. Jan Kieboom benadrukte dat de Raad van Commissarissen volledig heeft ingestemd met de deal. "Willen we überhaupt als Feijenoord nog een rol kunnen gaan spelen in Europa dan is geld nodig. Ik droom van 1970 toen Feijenoord de Europacup won. Toen was ik zelf net 2 jaar. Zoiets wil ik als ras Feijenoorder en eerst verantwoordelijke binnen deze prachtige club ook nog eens meemaken."

HOE DEDEN ZE HET VROEGER? DE MONT FLEUR-SCENARIO'S

Redactie Politiek

Den Haag - Heeft u zich wel eens afgevraagd hoe ze 25 jaar geleden de toekomst verkenden? Ga dan eens met ons terug in de tijd. Naar het begin van de jaren negentig. Het einde van het blanke minderheidsregime. Velen waren bezorgd over de wisseling van de macht in Zuid Afrika.

Tweeëntwintig belangrijke leden van politieke partijen en bewegingen kwamen bijeen in Mont Fleur. Hun doel was scenario's te ontwikkelen voor de meeste kritische politieke overgang waar het land ooit te maken mee had gehad. Variërend van de ANC links radicale politieke activisten tot de apartheidspolitici van de partij van Frederik Willem de Klerk. Destijds president van Zuid Afrika. Allen waren aanwezig.

De begeleiders bogen zich het hoofd over de wijze waarop je dergelijke politieke tegenstanders constructief scenario's kon laten maken. Dit zonder dat ze elkaar aanvielen vanuit hun eigen partijprogramma's. Scenario's worden wel omschreven als beschrijvingen van consistent uitgewerkte beelden van mogelijke toekomstige gebeurtenissen en/of situaties. En er zijn natuurlijk meerdere toekomst denkbaar. Daarom werd als eerste vraag gesteld: "Geef aan hoe je denkt dat de toekomst zich in werkelijkheid zal ontwikkelen. Geef géén visie op hoe je denkt dat de ontwikkeling zou moeten verlopen."

PENSIOENFONDSEN TUSSEN TWEE WERELDEN

Redactie economie

Gerard Riemen (51) laat een diepe zucht terwijl hij in zijn stoel van houding verandert. Benen over elkaar en handen gevouwen, terwijl hij door het raam van zijn gerieflijke kantoor naar buiten kijkt. Ik kijk hem onderzoekend aan en weet niet zeker of het zucht van verlichting is of een uitdrukking van onrustgevoelens. Misschien is er wel sprake van beide emoties tegelijkertijd? Zogenaamde 'mixed emotions'.

Na een 17-jarige carrière bij SZW werkt hij nu al weer 7 jaar als directeur voor Vereniging van Bedrijfstakpensioenfondsen (VB) waarbij de laatste twee jaar tevens als directeur van de Federatieraad 'Is hij niet toe aan volgende stap', vraag ik hem?

'Tja', zegt hij 'misschien wel. Als ik terugkijk op de afgelopen zeven jaren hebben we in pensioenland enkele belangrijke stappen gezet. De VB, en koepels van respectievelijk Onderdernemingspensioenfondsen en Beroepspensioenfondsen zijn inmiddels verenigd in de Federatie van Pensioenfondsen en dat heeft de pensioenwereld duidelijker op de kaart gezet. Daardoor zijn we ook krachtiger geworden richting het Ministerie van SZW en Brussel. We zijn veel meer een gelijkwaardige gesprekspartner geworden.'

Gerard glimlacht. 'Niet altijd even makkelijk voor het departement, maar tegelijkertijd is er daardoor wel een nauwere samenwerking ontstaan. Dat heeft gemaakt dat we op diverse financiële crisismomenten er voor hebben gezorgd dat de door de politieke druk ontstane bemoeizucht van SZW, niet is ontaard in een overkill aan (verkeerde) regels.'

Toch bespeur ik, terwijl Gerard zijn woorden zorgvuldig formuleert, dat hij zich wat ongemakkelijk voelt. 'Is er iets dat je zorgen baart', vraag ik hem.. 'Die inflatie', terwijl hij wat zachter begint te praten. Opnieuw een zucht. 'Kijk, eigenlijk is er sprake van een structureel probleem. Ga eens met mij terug naar de jaren '60 en '70. In die tijd had je ongeveer 10% gepensioneerden om 90% werkenden die pensioen betaalden. Als er toen sprake van inflatie was, was dat met ons pensioensysteem gemakkelijk op te vangen. Nu is die verhouding 60% tegenover 40% actieven (werkenden). Dat maakt dat de stem van ouderen in de politiek steeds krachtiger is geworden de afgelopen jaren. Die ouderen willen een zogenaamde verplichte indexering. Dat betekent dat de pensioenuitkeringen gelijke tred moeten houden met de inflatie. Die aanpassing moet vrijwel direct plaatsvinden zonder dat daar tijd tussen zit.

Anno 2015 blijven voedselprijzen nog steeds stijgen en dat merken mensen in hun portemonnee. Die indexering is voor pensioenfondsen onbetaalbaar. En een almaar toenemende kans op een loon-prijs spiraal.

De groepsleden mochten elkaar daarna bevragen met slechts twee vragen om de kwaliteit van het scenario van iemand op zijn logische consistentie te testen: "Waarom gebeurt dat?" en "Wat gebeurt er vervolgens?"

Toekomstbeelden die de twee testvragen konden doorstaan gingen door naar een tweede ronde. Zo ontstonden dertig toekomstverwachtingen die vervolgens tot vier mogelijke scenario's werden gecomprimeerd.

- *Ostrich*, een scenario waarin het apartheidregime als een struisvogel de kop in het zand steekt.
- *Lame Duck* dat een beeld geeft van een voortslappende overgangperiode onder een zwak coalitiebewind zonder veel resultaten.

Barrières zoals het 'glazen plafond' beginnen meer en meer tot het verleden te horen

En daarmee kom ik bij het tweede kardinale punt 'wie gaat dat betalen?'. Tot nu zijn we er in geslaagd om duidelijk te maken, dat als we het pensioenprobleem met zijn allen aanpakken, jong en oud, we er in kunnen slagen om ook de jongeren anno 2015 het zicht op een goed pensioen te bezorgen. Vaak hebben we ze geattendeerd op het feit dat hun pensioenpremie ook hun vader en moeder, opa en oma de mogelijkheid bood tot een goed pensioen. Kortom solidariteit tussen generaties. We zijn maximaal transparant geweest over wat er tegenover de premies die de jongeren betalen, staat. Dat heeft mede gemaakt dat het jongerenverzet tegen het betalen van pensioenpremie tot nu toe meegevallen is. Maar we zijn er nog lang niet. Zeker als de verhouding actieven/inactieven nog meer uit balans raakt.

En dan hebben we nog een probleem. Liberalisatie versus sociale georiënteerdheid op Europees niveau. Europese richtlijnen die liberalisatie van het pensioensysteem voorstaan worden door landen als Frankrijk en Italië sterk benadrukt. Het verplichtende karakter zoals dat in Nederland is, en de wijze waarop dat in Nederland is georganiseerd, kom je nergens anders tegen. De grap daarentegen is dat, door afnemende bestedingsmogelijkheden, tegelijkertijd diezelfde landen wel steeds meer geïnteresseerd raken in de pensioenkennis van Nederland in relatie tot beleggingsvormen. Afnemende bestedingsmogelijk-

heden lijken wel twee werelden tegelijk te scheppen. Zowel individualisme als solidariteit komen tegelijkertijd naar voren en bestaan naast elkaar. Misschien moeten we naar een gulden middenweg: innovatie in pensioenfondsen. De mate waarin je wordt geïndexeerd afhankelijk maken van je levensverwachting zoals dat in Zweden het geval is."

Ik moet onwillekeurig denken aan de onlangs overleden Amerikaanse futuroloog Jeremy Rifkin die in een boek uit het eerste decennium sprak over de zogenaamde 'Europese Droom'. De nieuwe Europese droom richt zich meer op duurzame ontwikkeling, kwaliteit van leven en onderlinge afhankelijkheid. Europa had daar volgens Rifkin veel meer potentie voor in huis dan de VS. Solidariteit paste meer bij de Europese ziel zoals hij dat noemde. Het is plezierig om te zien dat die droom anno 2015 nog steeds, al is het gedeeltelijk, overeind staat.

Tot slot vraag ik Gerard wat hij dit jaar als een goede ontwikkeling zag. Een interessant antwoord volgt. 'Het was al in het eerste decennium van de 21-ste eeuw zichtbaar. Er waren steeds meer vrouwen hoogopgeleid in vergelijking tot mannen. Die trend heeft zich doorgezet. Langzaam zie je dat ook terugkomen in topfuncties. Barrières zoals het 'glazen plafond' beginnen meer en meer tot het verleden te horen.'

• *Icarus*, dat een lijn schetst van een ANC dat belooft dat alles in één keer goed komt en dientengevolge in een vrije val belandt.

• *Flamingo's*. Dat scenario werd zo genoemd omdat Flamingo's langzaam opstijgen, maar wel altijd bij elkaar blijven. Dit was het meest optimistische scenario omdat het liet zien dat een geleidelijke economische ontwikkeling mogelijk was waarbij alle bevolkingsgroepen betrokken waren.

Deze scenario's hebben destijds een belangrijke rol gespeeld in het politieke debat in dat land. Men had daarmee krachtige beelden en verhalen ter beschikking over de wegen die Zuid Afrika kon gaan bewandelen.

Bron: *Wijzer in de toekomst: werken met toekomstscenario's*. Auteur Jan Nekkers. Uitgeverij Business Contact, Amsterdam/Antwerpen, 2006.

‘WE ZIJN HET ZAT!’

DE STILLE SOCIALE REVOLTE VAN GENERATIE Y.

Van onze verslaggever – Max Herold

Het lijkt alsof de tijd stil heeft gestaan terwijl ik haar onderzoekend in de ogen kijk. Diezelfde oogopslag als jaren eerder. Hier en daar wat meer rimpeltjes, welke echter verbleken bij twee schrandere ogen die een nimmer aflatende gedrevenheid reflecteren. Een uitdrukking van haar passie om op haar eigen netwerkgerichte manier bij te dragen aan een gezonde voorspoed in de wereld.

Voor me zit Annemieke Roobeek, 56 jaar en al vanaf eind jaren '80 professor, ondernemer en netwerkexpert. Dank zij haar is Business Universiteit Nyenrode steeds meer een centrum geworden waar nieuwe concepten kunnen ontstaan door netwerkwerkontwikkeling.

‘Annemieke, ik ken je al zo'n 20 jaar. Misschien leuk om eens de balans op te maken.’, vraag ik haar onder het genot van een heerlijk kopje koffie.

Terwijl ik een slokje neem, zie ik dat ze in zich zelf keert en de vraag laat inwerken op haar geest.

‘Jij werkt toch nog steeds bij de overheid?’, zegt ze terwijl ze haar ogen opslaat en me vriendelijk aankijkt, ‘Het is pas na 2010 dat er een ‘mindshift’ is gekomen bij overheden en politiek. Het besef dat complexe maatschappelijke vraagstukken anders moeten worden aangepakt. Nu anno 2015 is er sprake van een echte integratie in het denken en handelen van de publieke sector. Politici en ambtenaren komen los van papieren structuren met de bijbehorende hiërarchieën, bol van mandaten, organisatiebeschikkingen, verantwoordelijkheden, bevoegdheden en verkokeringen. Die papieren structuren hebben het echte oplossen van vraagstukken lang tegengewerkt. Gelukkig is dat nu anders aan het worden. Een compactere overheid en kleinere inspecties, minder administratieve lasten en toezicht waar mogelijk zonder inspecties begint eindelijk de norm te worden. Snelheid van handelen is een belangrijke indicator van de kwaliteit van de overheid geworden.’

Als docent, moeder én ondernemer tegelijkertijd heeft ze op verschillende manieren samengewerkt met meerdere generaties. Ze heeft de wereld van het tweede decennium van de 21-ste eeuw zien ontstaan. Als ik haar daar op wijs, komt een zucht over haar lippen. ‘De grootste barrière zijn de babyboomers geweest. Ze hebben in de jaren '70 eerst gewacht en er in de jaren '80 doelgericht naar toe gewerkt om op de plekken in instituties te komen waar de macht zit. Eenmaal aangekomen hebben ze er voor gezorgd dat de al verstarde structuren nog eens extra werden verstarde. Dat geldt voor overheidsorganisaties, het onderwijs, de zorg, vakbonden, NGO's en bedrijven. Zodanig dat deze hielpen om ze op de plek te houden waar ze waren aangekomen. Dat gold ook voor hun eigen verworvenheden. Die babyboomers zijn een genietende generatie geweest, zich uiteindelijk niet echt bekommerend om de wereld na hen. Met 65 of liever veel eerder met pensioen en na hun de zondvloed. De nieuwe generatie creatieve kenniswerkers geboren rond 1985, en die in de jaren 2000-2010 de Y-generatie werd genoemd, is het juk van de babyboomers van zich aan het afgooien. Ze moeten wel, willen ze de wereld leefbaar houden. Hun motto is ‘here we come, we won't wait, we interact and DO!’. Duurzaamheid en vernieuwende werkvormen worden nu op een werkelijk massale schaal ingevoerd in elke sector waar de jonge, creatieve kenniswerkers verblijven.

Tot recentelijk was het invoeren van die duurzaamheid eigenlijk een beetje ‘Spielerei’. In die zin zie je nu een alliantie tussen de kenniswerkers van jonge vijftigers, die destijds gejaagd hebben op diploma's en dieptekennis en deze luchtigere, associatievere Y-generatie. De pragmatische generatie van eind dertigers en veertigers hebben niet veel opgehad met maatschappelijke doelen en zijn vooral veel met zichzelf bezig geweest. Geld verdienen, luxe, lol, vriendenclubjes en pas laat aan een gezin beginnen zijn de hoofmoten van hun bestaan geweest. Maar dat laat onverlet dat intergenerationale samenwerking één van de grootste uitdagingen aan het worden is, ook al zijn er mensen die je anders willen laten geloven.

‘Hoezo’, vraag ik haar, ‘Mensen in de pensioenwereld zien dat nog steeds anders? Waarop ze vervolgt, ‘De jongere

generatie is zich zó bewust van hun kwaliteiten, capaciteiten en netwerkvaardigheden. Ze hebben het gevoel dat ze m.b.t. de ecologische en maatschappelijke problemen waar ze voor staan niets hebben aan de generaties die voor hun waren. M.u.v. de al genoemde inhoudelijke kenniswerkers die nu vijftigers zijn. Uiteindelijk leren ze daar nog wel van op een informele manier. Die nemen ook wat meer tijd voor de jongeren en vinden het zelf ook weer leuk om nieuwe dingen te leren. Bovendien voelen deze vijftigers zich niet bedreigd, zoals de pragmatische dertigers en veertigers soms wel.

Je ziet het ook bij grote bedrijven en de overheid. Die hebben vreselijk veel moeite om personeel aan zich te binden en te boeien. De ontevredenheid waar nu iedereen van spreekt...over de visieloosheid van de politiek! De meerwaarde van het hele politieke apparaat wordt niet meer gezien en ervaren. Er is sprake van een extreme ontevredenheid over de institutionele verstarung bij grote bedrijven, overheid en vakbonden. De babyboomers hebben voor institutionele artrose gezorgd!

Annemieke gaat verder, ‘Deze generatie Y is een creatieve generatie en heeft helemaal niet de behoefte zich te binden. Als ze er al zijn, werken ze alleen op projectbasis. Ze willen niet hiërarchisch gebonden zijn. In deze tijd verdienen de meesten geld zonder aan een bedrijf gebonden te zijn. Dit werd in eerdere jaren ZZP-ers werden genoemd. Soms beginnen jongeren wel in een bedrijf te werken, maar stappen daarna over in los/vast-projectmatige verbanden. Het internet met zijn netwerkenmerken is daarbij hun ‘organisatie’. Dat heeft geleid tot een noodgedwongen uitbesteding van de meer traditionele grote bedrijven aan deze categorie ‘werkwevers’. Een werkgever is iemand die afstand heeft gedaan van de begrippen werkgever en werknemer, zijn netwerk opbouwt en in de geborgenheid van zijn netwerk zijn activiteiten bezigt. Ondernemen heeft daardoor weer meer de plek te krijgen die het verdient. Die werkwevers accepteren ook niet meer dat iemand zo maar een uitkering krijgt. Werken is de norm geworden, al ben je heel vrij om zelf een vorm daarvoor te kiezen. Gezinnen waarin meerdere personen een uitkering hebben, worden tegenwoordig niet meer getolereerd. Je hand ophouden zonder er iets maatschappelijks of economisch tegenover te stellen, wordt steeds meer als iets van de vorige eeuw gezien. Natuurlijk blijft er een vangnet, maar ben je gezond van lijf en leden, dan is werken de norm, ongeacht de culturele achtergrond. Mensen worden gestimuleerd ondernemend te handelen, opdat ze hun eigen verantwoordelijkheid in hun leven nemen met respect voor de sociale omgeving en de natuur. Dit normbesef werkt net zo goed voor degenen die in het verleden van hun echtgenoten ‘niet hoefden te werken’. Het is niet voor niets dat ‘Gooise’ vrouwen tegenwoordig ook worden aangeduid als ‘welstandsnietsnuten’. Ze worden als buitengewoon oninteressant gezien. Shoppingladies zonder inhoud. Een categorie vrouwen waar je niet mee geïdentificeerd wilt worden, omdat ze niets bijdragen. Deze verandering in normbesef dat het vanzelfsprekend is om een actieve bijdrage te leveren, is tegelijkertijd een enorme impuls voor een nieuw vrouwenbewustzijn. Die actieve(r) geworden vrouwen willen ook actieve mannen en geen uitkeringstrek-

kers. Vooral onder de jongere generatie allochtone vrouwen heeft dit naast spanningen, ook tot bevrijding geleid. Hun kinderen doen het beter op school doordat hun moeders actief in het leven staan.

Nog een leuk punt. Je ziet tegenwoordig dat deze generatie Y de merkenterreur voorbij is. Merken zijn voor losers!! Je gaat niet meer als reclamebord voor een merk lopen. Nee, je koopt een bloesje en dat pas je aan met stiksels en applicaties zoals jezelf bent. Identiteit ontstaat tegelijkertijd van binnenuit én in communities.’

Ik moet onwillekeurig grinniken. ‘En daar reken jij jezelf ook bij met je 56 jaar? Tot de inhoudelijke ‘kenniswerkergeneratie’ van vijftigers die je zo-even noemde?’, is mijn een beetje provocerende reactie? ‘Laat ik het zo zeggen’, antwoordt Annemieke, ‘Het thema heeft me altijd bezig gehouden. Vanuit mijn professie heb ik er methodisch en onderzoekstechnisch aan bijgedragen en dat doe ik nog steeds. Maar het leuke is dat ik dagelijks nog steeds met jonge mensen omga en juist dat werkt stimulerend en maakt dat ik niet alleen observeer, maar het vooral meebeleef.’

Ik laat haar verhaal tot nu toe eens door me heen gaan. We leven anno 2015. Voor me zit een vrouw die, voel ik, met een bijna ingehouden boosheid naar de politiek en overheid kijkt, omdat die zeker 20 jaren hebben verspeeld. En toch is zij al die jaren constructief blijven doorgaan om maatschappelijke vraagstukken en uitdagingen op haar manier aan te pakken. Het voelt bijna als een soort tegenwerking die ze heeft ervaren van de verstarung in de overheid. Toch heeft Annemieke vooral na 2007 meer en meer ervaren dat er oprechte behoefte kwam bij ambtenaren van (lagere) overheden om interactiever, ondernemender en transparanter te worden. Met veel van deze voorlopers – vaak mensen uit de inhoudelijke kennisgeneratie die toen op posities kwamen waarop ze zelf meer konden beslissen – heeft ze een scala van voorbeeldprojecten uitgevoerd. Dus het is niet alleen maar kommer en kwel, al bleven de instituties zelf moeilijk te veranderen.

Ik moet onwillekeurig denken aan een dierbare oude kennis van me...Roefie Hueting. Hij was de grondlegger van het DNI, het Duurzame Nationale Inkomen en werd systematisch door de babyboomer-politiek tegengewerkt. In een artikel jaren terug over Hueting werden veel babyboomer-economen met lemmingen vergeleken. Daarin werd gezegd dat vanuit de duurzaamheidsproblematiek geredeneerd je met het BNI, (het standaard Bruto Nationale Inkomen) de snelheid meet waarmee de lemmingen in hun collectieve zelfmoordpoging naar de afgrond lopen. Van een correctie op het BNI (bijvoorbeeld met de introductie van een Duurzaam Nationaal Inkomen (DNI)) wilde men niets weten. Babyboomer politici en overheidsmedewerkers hebben zich als lemmingen gedragen.

‘Wat maakt dat de onvrede over de politiek en overheid in het afgelopen decennium zo is toegenomen?’ Ik ben nieuwsgierig naar het antwoord van Annemieke op deze vraag.

‘Allereerst moet je kijken naar de grote aantallen hoogopgeleiden die Nederland voortbrengt. Daarbij inbegrepen de enorme golf van derde generatie allochtonen, waarvoor de aanduiding allochtoon helemaal niet meer geldt in deze tijd. Breed opgeleid met goede sociale netwerkvaardigheden. Die denken tegenwoordig veel minder verticaal-hiërarchisch, en meer horizontaal-interactief. Dat heeft vergaande gevolgen gehad voor hun positie in de werkomgeving, maar ook in de traditionele gezinsstructuren. Voor de politiek heeft het misschien de meest vergaande gevolgen gehad. Steeds meer jonge mensen zijn die politieke spelletjes in alle lagen in de samenleving en op mondiaal niveau gaan doorzien. Ze prikken er door heen en ze pikken de arrogantie van de politiek geleidelijk aan niet meer. Zoiets als bescherming tegen terreur wordt écht niet meer geloofd. De tegenstrijdigheden worden on line aan de kaak gesteld in ‘communities’. Meer algemeen zou je kunnen zeggen dat onderwijs én ondernemerschap voor iedereen cruciale drijvende krachten zijn geworden. Dit gecombineerd met netwerken/internet voelt zeker de jongere generatie dat ze zélf iets kunnen veranderen. Organisaties en kantoren worden daarom tegenwoordig gebouwd op basis van het netwerk als concept. Een netwerk als sociale verblijfplaats. Er wordt gedacht in ruimte-sferen die individuen, al dan niet in relatie met anderen kunnen scheppen, en die voor dát moment als ideaal worden ervaren. Niet van die saaie standaard-flexplekken zoals uit de oude doos.

Het tweede punt heb ik ook al aangeduid. Dat is het wettelijke besef van de onhoudbaarheid van de ‘ecologische footprint’. Je móet, wil je als mensheid overleven. Anno 2010 waren er nog vele babyboomers die daar niet aan wilden.

Nog een leuk punt. Je ziet tegenwoordig dat deze generatie Y de merkenterreur voorbij is. Merken zijn voor losers! Je gaat niet meer als reclamebord voor een merk lopen.

Nee, je koopt een bloesje en dat pas je aan met stiksels en applicaties zoals jezelf bent. Identiteit ontstaat tegelijkertijd van binnenuit én in communities.'

Ook weer dat 'na mij de zondvloed'. Dat is nu toch écht anders nu ze met pensioen zijn gegaan. Natuurlijk is het niet een hele generatie die er de ogen voor sluit, maar het gaat om effectief dingen doen. Dat wordt meer door de huidige generaties gedaan, zonder eeuwig durende vergaderingen, convenanten, verdragen etc. Er wordt pragmatisch gedaan, wat al 20 jaar geleden bedacht was, maar er niet door kwam door regelgeving of door het omzeilen daarvan.

Een derde belangrijke factor is de globalisering geweest. Er zijn niet meer één of twee landen die in de wereld het louter voor het zeggen hebben. Amerika is decennia lang de onbetwiste hegemoniale macht geweest, maar moet nu inzien dat alleen politiek-militaire macht niet voldoende is, wanneer er grote economische mogendheden snel zijn opgekomen. Ik heb het over China, India en Rusland waar het de grondstoffen betreft. Er is wel sprake van een zekere specialisatie. China is het productieland, India de plaats waar je software en ICT uitbesteedt. Amerika is langzaam als natie 'seniel' geworden: de bevolking is slecht geïnformeerd en eigenlijk nog steeds niet doordrongen van het feit dat de Verenigde Staten niet meer toonaangevend zijn. In de jaren '60 was Amerika 'the place to be'. Nu anno 2015 is dat naast China en India, vooral ook weer Europa met zijn rijke collectieve historie en cultuur. Hier in Europa kun je spreken van een gevoel van bevrijding uit een collectieve gevangenschap, opgelegd door de Amerikanen die ons sinds de jaren '90 als 'outdated' bestempelden. Het oude Europa is in staat gebleken om met haar jonge mensen snel te revitaliseren op een sociaal-liberale wijze. De EU heeft hier uiteindelijk veel aan bijgedragen, al zien de meeste burgers dat pas wanneer ze in elkaar's landen op vakantie gaan. Een jongere generatie die zijn geestelijke vrijheid heeft heroverd en tot een nieuw zelfbewustzijn heeft geleid. Zelfbewust om de zaken anders aan te pakken, dat maakt het zo leuk dat je van Litouwen tot Portugal een golf van dynamiek voelt en dat het niet eenvormig is geworden. Ieder heeft z'n eigen omgeving, maar vanzelfsprekend vanuit een Europese culturele achtergrond

en dat weer in een mondiale schil. Dit proces is te vergelijken met een virus dat zich verspreidt. Een voelen dat de geestelijke onvrijheid, in stand gehouden door de babyboomers, een enorme belemmering is om bijv. de 'ecologische footprint'-problemen op te lossen waardoor je jezelf om zeep helpt als je er niets aan doet. Er is momenteel sprake van nieuwe vrijheidsdrang mét collectieve verantwoordelijkheid, want anders overleef je niet. Niet meer in die angsten schieten waarmee mensen decennia gemanipuleerd zijn geworden. Respect voor het individu én het collectief. Die sociale revolutie is het antwoord op de dreiging van een afglijdende maatschappij veroorzaakt door de nog immer aanwezige 'welzijnsmafia'. De overheid en bedrijven die leren ervaren dat excessieve controle niet meer werkt. Het bijzondere is dat dit een sociale revolutie is die zonder leiders wordt geleid. Omdat netwerk-communities het vehikel van deze revolutie zijn, is deze revolutie zo ontzettend sterk aanwezig, zonder dat je de beweging in een hokje kunt duwen of vast kunt pinnen. Het is de tijdgeest die met een bevrijdend zelfbewustzijn en de communicatiemogelijkheden als nooit tevoren zorgt voor een versnellingsproces van innovatie, creativiteit en daadkracht op allerlei niveaus in tal van landen en op tal van plaatsen. Het is dus geen herhaling van '68, want het gaat breder en dieper. Als je op een bepaalde plek iets wegsnijdt, komt het er op een andere plek weer bij. Op traditionele macht gebaseerde tegenkrachten merken nu dat ze aan het kortste einde aan het trekken zijn.

Tot slot vraag ik Annemieke of ze nog een ideaal heeft voor de tijd die na 2015 nog voor ons ligt. Of ze nog een droom heeft?

'Die is heel eenvoudig. Dat wat iemand ook doet, waar je ook mee bezig bent, de culturele verschillen niet meer relevant zijn, maar wel waardevol voor het ontwikkelen van innovatieve concepten. Zeker bij generatie Y heb ik daar al een significante verandering bij waargenomen. Mijn droom is om dat maatschappelijk proces met economische impact vervolmaakt te zien.'

HULPBEHOEVENDEN HULP-LOOS?

Redactie Gezondheid

Er blijken structurele knelpunten op te doemen in de toekomst voor hulpbehoevenden: te weinig helpers. Vanaf 2020 tot 2030 wordt het een serieus al maar groter worden probleem. Dat blijkt uit het proefschrift van dr. Jolanda Levensblij. Levensblij promoveerde onlangs op de nieuwe 'groene' Universiteit van Venlo op het onderwerp 'mantelzorg in de toekomst'. Ze borduurde daarbij voort op trendanalyses van bekende nationale onderzoeksbureaus welke in het eerste decennium deze problematiek al onderzocht hadden en accurate voorspellingen gedaan. Daarmee ontstaat een conflict tussen twee doelstellingen uit het eerste decennium van deze eeuw. De lijn die toen werd ingezet, en gecontinueerd in dit tweede decennium, was dat we langer door moesten gaan werken. Mede door de vergrijzing. Arbeidsparticipatie voor ouderen als beleidsdoelstelling. Maar de relatie arbeidsparticipatie en mantelzorg gaat serieuze aandacht verdienen. Mantelzorg is de zorg voor chronisch zieken, gehandicapten en hulpbehoevenden door naasten: familieleden, vrienden, kennissen

en burenen. Kenmerkend is de reeds bestaande persoonlijke band tussen de mantelzorger en zijn of haar naaste. Je zorgt voor mensen die je op de een of andere wijze dierbaar zijn. Daarnaast gaat het om langdurige zorg die onbetaald is. De gemiddelde 'officiële' leeftijd van de mantelzorgers is tussen de vijftig en vierenzestig jaar. Maar het feit dat er niet genoeg professionele hulpverleners zijn, maakt dat hulpbehoevenden steeds meer aangewezen zijn op de mantelzorgers. En die raken steeds meer in de knel doordat ook arbeidsparticipatie in het reguliere economische circuit van hen wordt verwacht. Dat levert schrijnende situaties op. Wat te denken van een dochter van vijfenzeventig jaar die haar stokoude moeder moet verzorgen én de arbeidsmarkt op moet. Op vijfenzeventigjarige leeftijd heb je zelf al vaak veel minder kracht. Toch moet je. Vele straten zullen over enkele jaren primair bewoond met louter ouderen. Een willekeurig voorbeeld wat zich dan gaat afspelen. Twee zussen van 80 en 82, waarvan beide mannen inmiddels zijn gestorven, en die elkaar helpen zo goed en kwaad als het kan. In dezelfde straat een oud echtpaar waarvan de vrouw is gekluisterd aan een rolstoel. Ze kan nauwelijks nog bewegen. De enige hulp die ze heeft is van haar man, die kanker heeft, maar dóór moet gaan met haar te helpen. Zich zorgen makend wat er met haar gebeurt als hij sterft. Een ondraaglijke gedachte. Binnen vijf jaar is geen

toereikende professionele hulp meer voor tallozen. Met 2020 als piek.

Een probleem is de nog steeds te geringe waardering en erkenning voor mantelzorgers. Bijv. door hun opgedane kennis en ervaring óók te zien als relevant voor de arbeidsmarkt. Dat kan door een systeem van ervaringsverworven competentie (EVC)-waardering: zeg maar een diploma voor je ervaring. Dat is vooral van belang voor de 'natuurlijke verzorgers', degenen die met een 'zorg-gen' zijn geboren. Die personen kun je kwalificeren als de idealistische mantelzorger: iemand die meerdere mensen in de buurt helpt. Hun mantelzorgtalent is bijna ondernemerschap geworden. Dit erkennen en waarderen eventueel via een EVC-procedure zou veel doen. Dat zou ook iets doen aan de soms neerbuigende houding die professionals richting mantelzorgers hebben. Diverse gemeentes zijn reeds begonnen mantelzorg-coaches in het leven te roepen. Spinnen in het web. Mensen die mantelzorgers, als een soort casemanager, door regels, procedures en formulieren heen helpen en verdere organisatorische dingen voor hun regelen. Want die regels zijn nog steeds een van de grootste pijnpunten waar mantelzorgers moedeloos van worden. Administratieve lastenbevestiging is broodnodig, juist voor mantelzorgers!

The Cure is Pure!

Van onze Life Style redactie - Sandra Grafhorst-Geerst

Parijs – De openlucht modeshow in het Bois de Boulogne trok in grote getallen beroemdheden en gerenommeerde modeontwerpers aan. Enthousiast klappend ontvingen zij de op het podium neerdalende modellen. De in Haute-couture gehulde modellen kwamen met hun Heli-one's, die natuurlijk volledig afgestemd waren op de kleding van het model, uit alle richtingen achter hoge bomen vandaan. Na de trends –Spike my Bike- en –Pimp my Car- is er nu de trend –Boost up my Heli-. De milieuvriendelijke op water vliegende Heli-one's kunnen tegen een forse prijs in een gelikt jasje worden gestoken. Bedenker van deze trend, modeontwerper Jan Vlas, zelf een fervente Heli-one fan, nam voor zijn jaarlijkse show het thema – The Cure is Pure- waarbij hij uitsluitend gebruik heeft gemaakt van milieuvriendelijke producten, of zoals hij zelf noemt – Earth Loving Products- . ELP is dan ook de naam van zijn nieuwe Haute-couture lijn. Beter gezegd Hennep-couture want van hair-extensions tot schoenzool is gebruik gemaakt van het veelzijdige natuurproduct Hennep. Op hun hoofd droegen de modellen accessoires variërend van kleppet, haarspeld tot zonnehoed met daarin verwerkt miniatuur zonnepanelen. Deze vangen het teveel aan UV-stralen rondom de drager op en slaan de energie op. De hoofd-accessoires kunnen fungeren als draadloze adapters voor mp6 spelers van het merk 'ELP'. Deze mp6 spelers zijn voorzien van draadloze oormicrofoons die als extraatje de hartslag meten. Door middel van een subtiel fluitsignaal laat het apparaat weten wanneer de consument een grens overschrijdt. De spetterende modeshow varieerde van Prêt-à-Porter tot Haute-couture. Daarmee liet de ontwerper zien dat de duurzame en makkelijk te produceren Hennep-textiel zowel soepel, transparant als stevig en comfortabel kan zijn. Dit zijn maar een paar voordelen van dit product. Het bevat nagenoeg geen nadelen. Jan Vlas' laatste pronkstukken verlieten de catwalk in een opgepimpte Hybride en verdween uit zicht. Een trotse Jan Vlas nam moe maar meer dan voldaan een staande ovatie in ontvangst. Het zal niet zo lang meer duren of de modewereld is klaar om over te gaan op Hennep, een natuurproduct dat goedkoper, veelzijdiger, duurzamer en sterker is dan polyester maar de zachtheid van wol en de souplesse van zijde ook niet uit de weg gaat.

KIND VAN DE INTERNETGENERATIE

Redactie Wetenschap & Techniek

Wolter Tjeenk Willink groeide samen op met internet. Een kind van een andere tijdgeest dan de generaties voor hem. Op zijn 13-de bouwde hij zijn eerste website. Nooit in loondienst geweest, startte hij zijn eerste bedrijf Traffic Builders op 19 jarige leeftijd. Hij maakte de internetbubble mee van 1999 tot 2001. Nu op 34-jarige leeftijd, kijkt hij terug én vooruit samen met de redactie van 'de Future Centered News'.

Bij binnenkomst in zijn geriefelijke huis in het zuiden van het land valt een ding op. Op de grond ligt LNG (Lego Generation Next) en andere bouwdozen waar zijn beide kinderen Jorg en Celise mee aan het spelen zijn.

'Grappig om te zien', zegt Wolter, 'aan je eigen kinderen zie je hoe de toekomst gaat worden. Op school krijgen ze tijdens de pauze technische bouwdozen waarmee ze zelf zonnecelletjes, windmolentjes en andere energie-scheppende dingen kunnen bouwen. Ook leren ze veel meer over biologie, planten, voeding en de natuur en hoe we daar van afhankelijk zijn. Dat is toch heel anders dan toen ik opgroeide en kinderen veel meer keken naar merken. Je kende de merken van alle bekende producten. Daarnaast gaf internet je het gevoel van onbeperkte mogelijkheden.

Tegenwoordig gaat het veel meer over respectvol omgaan met de aarde en het besef dat onze planeet ook zijn eigen grenzen heeft. Iedereen die een decennium terug dacht dat er overal technische oplossingen voor waren, komt op zijn schreden terug. Nee, dat hebben we wel geleerd. Techniek moet je respectvol gebruiken in harmonie met de natuur.

Google™

Ik zelf werd er mee geconfronteerd in 2010 toen de Nederlandse overheid en zeker ook Google de ICT-sector vriendelijk doch dringend 'stimuleerde' na te gaan denken over klimaat en energieneutraal ICT gebruik. Google was toen erg belangrijk voor ons en begon in 2008 zich zorgen te maken over het al maar toenemende aantal energieslurpende computers en zoekmachinegedrag. En stel je eens voor dat energie zo duur werd, dat de veel energie verbruikende bedrijfsruimtes van Google zelf onbetaalbaar werden? Dat was het moment waarop ik begon na te denken over Groene Zoekmachine-Optimalisatie. Allereerst stelde ik me als doel mijn eigen bedrijf in vijf jaar klimaat neutraal te maken. Daarnaast ben ik een concept gaan ontwikkelen, dat mijn klanten hielp om én gevonden te worden én tegelijkertijd in dat 'gevonden worden' – proces klimaat en energieneutraal bezig te zijn. Dat is het zog. GGSE-proces: het Green Global Search Engine proces. Daarmee was ik er op tijd bij.'

Wat vind je verder kenmerkend aan deze tijd?

Laat ik het eerst eens hebben over waar ik mee groot geworden ben: zoekmachine marketing en het internet. In de begintijd van de 21-ste eeuw was er sprake van wat ik noem 1 op n benaderingen. De communicatie op het internet was in die tijd te vergelijken met de traditionele massacommunicatie. In het eerste decennium tot 2010 veranderde deze in 1 op 1 benaderingen. Zoekmachine marketing is een ideaal instrument om een-op-een relaties op te bouwen met (potentiële) klanten.

Een site wordt immers gevonden op basis van de vraag die iemand kenbaar heeft gemaakt. Daardoor kom je meer te weten over wat iemand echt wil en kun je deze persoon gericht gaan helpen. Tegenwoordig is 'n-op-n' de standaard. Dat wil zeggen dat marketing veel meer gaat over het afstemmen van alle mogelijke aanbod op alle mogelijke vraag. Neem bijvoorbeeld een reisbureau. Vroeger kon je kiezen uit een bepaald aanbod. Nu gaat dat systematisch anders. Eerst word je gevraagd wat voor een vakantie je wil bijvoorbeeld veel zon, musea etc. Daarna komt er een gericht selectieproces waarbij alle mogelijke aanbiedingen naar voren komen die aan de door jouw opgegeven criteria voldoen.

Interessante toevoeging is dat in de 'ranking' van het aanbod automatisch jouw relatienetwerk wordt meegenomen. Tegelijkertijd werd het internet individualistischer én minder authentiek. Neem eens een toenmalige hype als Hyves. Dat hielp je te herinneren wanneer je 'attent' moest zijn als een soort persoonlijke assistent. Bijvoorbeeld wanneer iemand jarig was. Het ondersteunde je in de uitoefening van je sociale functies. Daarin zat een bizarre paradox: de behoefte en gevoelde noodzaak om je sociaal te profileren terwijl velen dat helemaal niet van nature zijn. Tegelijkertijd voelden we op een dieper niveau het gemaakte karakter ervan. Een elektronische kaart heeft bij lange na niet de diepe emotionele waarde van een handgeschreven brief. Niet voor niets wordt nu anno 2015 de behoefte aan écht contact veel meer gewaardeerd en nagestreefd! Het is dus jezelf tot expressie brengen en échte relaties hebben wat er toe doet.

Een ander verschil is dat ik in de begintijd van mijn bedrijf nog vaak mensen in dienst nam. Nu is vrijwel alles uitbesteed. Mijn 24-uur per dag, free-lance werkende secretaresse zit in India en andere mensen die met me samenwerken doen ook klussen voor zichzelf bij andere bedrijven. De al maar krappere arbeidsmarkt heeft er voor gezorgd dat ook ik mondiaal personele diensten in huur.

In 2010 ben ik daarom begonnen met Entrepreneurboard.com. Begin jaren '90 had je Wervingssites zoals Monsterboard die zowel vacatures voor personeelsleden als CV's van mensen aanboden via het internet. Ik ben dat gaan doen voor de specialisten die zelfstandig wilden functioneren. Dat begon via Traffic Builders waar ik klussen via TrafficBuildersBoard.com begon uit te besteden aan specialisten over de gehele wereld. Zeker tegenwoordig geldt 'wie de mensen heeft, heeft het werk'. En de reputatie van iemand is zoals gezegd, gauw te achterhalen. Ik heb nog maar 5 personen in vaste dienst. Die hebben én verstand van mijn corebusiness én weten hoe te netwerken met ICT. De rest is volkomen geflexibiliseerd en bestaat uit een zorgvuldig opgebouwd netwerk.

Je zou kunnen zeggen dat mijn organisatie tegenwoordig is opgedeeld in drie groepen. Allereerst een kerngroep van vijf personen die meer partners zijn en collega's in plaats van ondergeschikten. Daaromheen zit een contractuele groep. Die heeft altijd al zijn beloning anders gekregen en heeft altijd al heel veel

gedaan voor Traffic Builders. Daarvoor hoef ik alleen maar de resultaten te specificeren die ik wil. Dan is er een derde groep, de flexibele experts die ik incidenteel inhuur als ik écht in de problemen zit. Maar ook deze groep is heel belangrijk voor me. Het is de basis voor de contractuele groep. Dat betekent ook dat ik aandacht aan deze groep besteed door in hun te investeren en te trainen voor bepaalde kwalificaties. Mijn bedrijf is tegenwoordig dus meer 'ons' netwerk. Scheiding tussen externe en interne experts is er niet meer zo sterk. Wij bespreken expertise die we nodig hebben voor projecten, zoals ZoekMachineExpert, gewoon met de doelgroep open en bloot via het net. Uit de discussie en de bijbehorende visie komen nieuwe netwerkpartners met een bepaalde kijk op de professie naar voren met wie we verder gaan samenwerken. Daarbij laten wij ook zien wat we weten en in huis hebben. Tegenwoordig is het niet meer mogelijk om je als organisatie op het internet te profileren zonder dat je iets inhoudelijks hebt te vertellen. Je bent dan gewoon niet meer interessant.

En aanvullend, als je nu niet betrouwbaar bent weet echt de hele wereld dat je niet goed bezig bent. Wat dat betreft legt internet je zakelijk functioneren onder een vergrootglas.

De techniek heeft nog iets anders in de hand gewerkt: de combinatie van bescheiden luxe en de al eerder genoemde zelfexpressie. Heel veel mensen waar ik mee samenwerk willen niet 40 uur werken. Ze hebben zaken waarin ze zich verder willen ontplooien, omdat dat bij hun talenten past. Ze zijn bezig met het geven van zangles of willen een leuke studie doen. Hiërarchisch onder een 'baas' werken, daar hebben ze echt geen zin in. De techniek waarbij je thuis geen PC meer hebt, maar slechts een kasje dat je toegang geeft tot je eigen files is hier misschien wel mede debet aan. Van de ene kant is privacy daardoor een 'hot issues' tegenwoordig. Je bent door al die techniek ook steeds beter te volgen door derden waardoor, als je veel hebt, het gevoel kan overheersen een gemakkelijk doelwit voor beroving te zijn. Van de andere kant, als je weinig hebt dan is er niet veel te roven. Dus met een 'bescheiden luxe'- leefwijze voel je je veiliger in dat opzicht. Sleutelwoorden tegenwoordig zijn dus: onafhankelijkheid, betrouwbaarheid, échte relaties en zelfexpressie.

Wolter, is er iets dat je nog kwijt wil?

'Drie zaken. Allereerst de overheid: wordt het niet eens tijd dat die stopt in het denken van werknemers en werkgevers? In de ICT-branche is ZZP (Zelfstandigen Zonder Personeel) de norm. Gebruik dat dan ook als uitgangspunt voor wetten, pensioenen, sociale zekerheid etc.

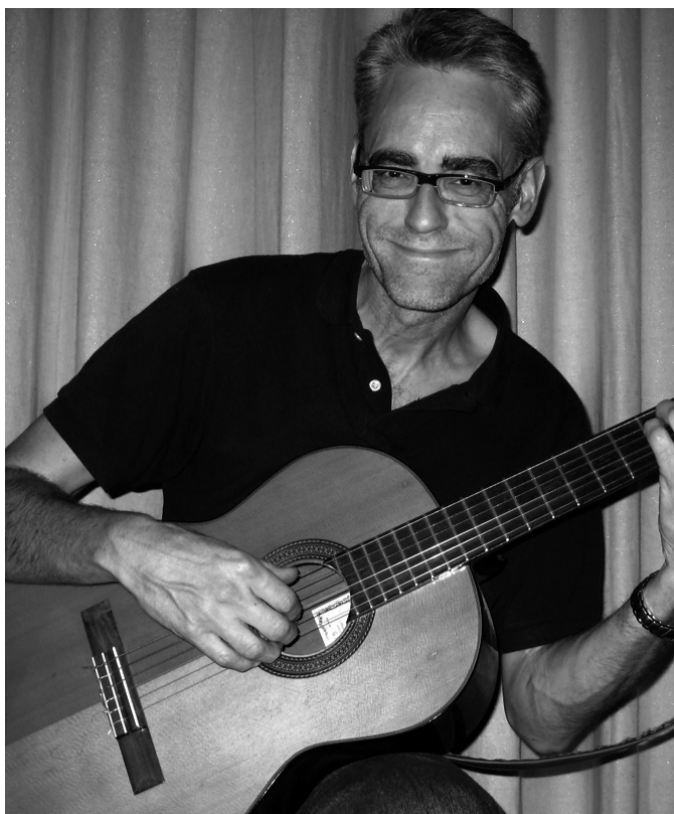
Daarnaast nog eens diezelfde overheid. Ik ben blij dat ze gestopt zijn met die belachelijke constructie waarbij, als ik een buitenlandse expert nodig had, eerst naar het UWV/CWI moest gaan. Die onzin kostte veel te veel tijd en past anno 2015 niet meer in een globaliserende wereld. Ik ben blij dat ze daar afstand van hebben genomen.'

Mad Max

Redactie economie - Bram Castelein

Dat schaarste aan brandstof tot schrikbeeldscenario's kan leiden, bewees de sciencefiction trilogie 'Mad Max' uit de jaren tachtig van de vorige eeuw wel. Met Mel Gibson in de hoofdrol streden twee kampen om de laatste olievoorraden en schrokken daarbij niet terug voor het gebruiken van geweld. Vandaag de dag kunnen we constateren, dat elementen uit de sciencefiction van destijds helemaal niet zo onwaarschijnlijk zijn. De schaarste aan brandstof is evident en brandstof is daardoor onbetaalbaar. Autorijden is geworden tot absolute luxe voor de gewone man. Een spraakmakend onderzoek onder een groot aantal huishoudens in Nederland gaf aan, dat men zich die mobiliteit echter niet makkelijk laat afpakken. Er worden eerder concessies gedaan aan de kwaliteit van voeding en kleding, dan dat men de auto laat staan. Ook komen delicten als het wegrijden zonder betalen bij de pomp, of het aftappen

van benzine bij geparkeerde auto's steeds vaker voor. Hoe komt het toch, dat automobilititeit zo nadrukkelijk op de eerste plaats blijft staan?

De onderzoekers vinden aanwijzingen voor een verklaring in de in hoog tempo verdergaande Europeanisering van Nederland. Vanwege de werkloosheid in de ons omringende landen, met name in Duitsland, worden vacatures in Nederland, vooral in de technische sector, in toenemende mate vervuld door werknemers uit het buitenland. Netto resultaat hiervan is, dat de werkloosheid in Nederland stijgt. Om het isolement van het thuiszitten te doorbreken, lijkt de auto de panacee te zijn. Het biedt de mogelijkheid familie en vrienden te bezoeken en zo het gevoel te hebben er bij te horen en zin aan het leven te geven. Het zijn de voortschrijdende werkloosheid en de hang naar zingeving, die de onderzoekers zich doen afvragen, of het adagium 'werk, werk, werk' nog langer houdbaar is. Zij pleiten voor het in de maatschappelijke discussie centraal stellen van de wijze waarop invulling gegeven wordt aan het begrip zingeving. In de gezondheidszorg zou dit bijvoorbeeld tot uiting kunnen komen in het stimuleren van mantelzorg. De opvoeding van kinderen zou weggehaald moeten worden uit de zakelijke mix van duobanen en brede scholen en weer binnen de huiselijke sfeer van het gezin gebracht moeten worden. De onderzoekers concluderen, dat een fundamentele paradigmawisseling onvermijdelijk lijkt en dat het politieke moed vraagt de bakens daadwerkelijk te verzetten.

NIEUWE THEATERGROEP 'MEDEGENOTEN'

Redactie Cultuur

Utrecht - De oprichting van de neo-ludieke Belgisch/Nederlandse theaterbeweging 'Medegenoten' is een feit. Doel van de theatergroep is het op een grappige wijze de nadelen van het ouderwetse polarisatie-denken laten zien. Een erfenis uit het eerste decennium van de 21-ste eeuw. Polarisation zowel bij niet-integrerende allochtonen als bij autochtonen blijkt bij de jonge generatie van tegenwoordig niet meer echt een thema.

(advertentie)

Management is uit. 3P is de nieuwe standaard!

Schrijf je in voor de Toolbox 'Van Buiten naar Binnen'.

Op 23 november 2015 wordt het 10 jarig bestaan gevierd van de toolbox 'Van Buiten naar binnen'. Ooit begonnen als opleidingsantwoord op de vraag om complexere omgevingen te managen, is het tegenwoordig een standaard-opleiding voor iedereen die leiding geeft.

De training maakt tegenwoordig deel uit van het zog. 3PM-opleidingspakket. 3P staat voor Project-, Proces en Programma-management.

De toolbox biedt relevante inzichten en allerlei praktische handvatten om complexe vraagstukken aan te pakken en verbindingen te leggen tussen politiek en burger, maar ook tussen organisaties en klanten. De cursus is in de loop van de jaren meegegroeid met nieuwe interactieve methoden en technieken die hun intrede hebben gedaan.

Bel voor meer informatie over deze state-of-the art cursus:
Carola de Haan, tel. 0703334604 - Max Herold, tel. 0703335061

BARBIE BRENGT ROBONCE

Redactie economie

Amstelveen - Is het de nieuwste ontwikkeling op het gebied van home automation? Na de ijskast die naar je stem luistert en talloze andere voorgeprogrammeerde huisontwikkelingen? Verzamelaars interesseert een dergelijke discussie niet. Ze hebben er halsreikend naar uitgezien, maar nu is ze er. De nieuwste barbiecreatie is geboren. Robonce is haar naam is er. Ze is 'top of the bill' qua technologie. De baby robot heeft hetzelfde intelligentie niveau als een baby tussen de één en twee jaar en zo geprogrammeerd dat ze qua intelligente mee kan groeien naar een leeftijd van drie tot vier jaar. Robonce ontwikkelt ook haar zintuigen op een 'vergelijkbare' manier als mensen. Bij aankoop voelt, hoort, en ziet ze als baby evenveel als haar evenoude menselijke soortgenoot. Een woordvoerder van Barbie zegt dat het concern hiermee inspeelt op de opgroeiende generaties die robots als normaal beginnen te beschouwen en met robots omgaan alsof het mensen zijn.

UITREIKING EERSTE MASTERCERTIFICAAT DOOR ACADEMIE SZW!

Redactie Economie

Den Haag - Het in 2010, op instigatie van de Academie SZW van het Ministerie van Sociale Zaken & Werkgelegenheid, gestarte samenwerkingsverband tussen enkele universiteiten en een aantal departementen heeft zijn eerste gediplomeerde opgeleverd. Uit handen van de Minister ontving een gelukkige Amoah Broesleij haar Mastercertificaat Publiek Project-, Proces- en Programmamangement.

De psychologische column van Mercy Hart

VAN VERWONDE NAAR GEZONDE ROMANTIEK

*When two lovers love
They love the two of them
They love the one of them
In the space between.*

Yates

Relatiecoaching. Iedereen doet er aan op de een of andere wijze. Ongewild geef je tips aan vrienden of vriendinnen als die op het punt staan een relatie te verbreken of met de brokstukken daarvan zitten. Hoe vaak heb ik zelf in mijn leven tijdens coachings- en therapiegesprekken typische 'hartszinnen' niet gehoord? Mensen die in die zinnen woorden uitspreken als 'geraakt', 'verloren', 'gebroken' en 'pijn'. Woorden die ze verbonden met hun hart. Dikwijls leek het wel een zich afwikkelen en ontvouwend proces, vaker negatief dan positief. Mensen die geraakt worden in hun hart, dat vervolgens verliezen aan een ander, waardoor ze het (laten) breken en dan met pijn blijven zitten.

Geraakt worden in je hart ("Ik ben geraakt in mijn hart door haar/hem")

Verliezen van je hart ("Ik heb mijn hart verloren aan haar/hem")

Gebroken hart ("Mijn hart is gebroken")

Pijn hebben in je hart ("Ik heb pijn in mijn hart")

Sommigen storten zich vervolgens met een gebroken hart weer in talrijke relaties of verliefdheden om de pijn niet meer te voelen. De illusie creërend dat dat óók liefde is. Anderen houden 'the opposite sex' op verre afstand. Allemaal op de een of andere wijze een deel van zich zelf verdoevend. Daarmee tegelijkertijd iets van zichzelf kwijtrakend. Tegelijkertijd berustend in het gevoel van hun hart wiens heelheid in brokstukken is vervallen. Brokstukken waarvan, na verloop van tijd, soms zelf niet eens meer het besef aanwezig is waar die liggen. De tijd heelt alle wonden wordt er dan gezegd. Maar is dat wel zo?

Want hoe kun je echte romantiek in je leven krijgen als je een hart hebt dat je gedeeltelijk nog steeds hebt verloren? Een verloren/gebroken hart waarvan delen, bewust of onbewust, vast zijn blijven zitten in de tijd van het verleden. Vertoevend en voelend in een al dan niet weggedrukte kwetsuur van een ware liefde die veranderde in een ware scheidingssmart. Of in andere gevallen weer vluchtend naar de toekomst. Levend in het toekomstkasteel met de prins of prinses van morgen. De magie van echte liefde verder weg dan ooit.

Niet meer beseffend dat het leven in het heden, in het 'nu', wordt geleefd. Dat het 'nu' een genezende kracht heeft als je je er mee verbindt. Omdat je in dat 'nu' in staat bent keuzes te maken, en er naar te handelen, die je leven een positieve draai kunnen geven.

Het inzicht rijpte verder dat bij mensen met een verwond hart romantiek in hun eigen leven weer een plaats kan hebben als ze delen van hun hart terug weten te vinden en terugclaimen van de plekken waar ze die zijn kwijtgeraakt. Hartsdelen die als het ware nog steeds (af)gebroken zijn opnieuw met hun harts kern verbinden opdat hun hart weer heel en krachtiger kan worden. Als iemand zijn eigen hart volledig terug heeft, en dit voldoende sterk is, kan hij of zij weer vanuit dat hart gaan leven. Dan pas kan er sprake zijn van een echt 'hart-tot-hart' verbinden en wordt een gezonde vorm van romantiek mogelijk.

Een mooi verhaal uit het boek 'Meer balsem voor de ziel' van Jack Canfield & Mark Victor Hansen, van een klein meisje dat aanbelde bij haar buurvrouw die kort daarvoor haar dochter had verloren, is daarbij de moeite van het onthouden waard. In alle ernst en oprechtheid zei ze:

"Mijn mamma zegt dat u uw dochter bent kwijtgeraakt en dat u heel erg verdrietig bent en dat u een gebroken hart heeft." Ze stak vervolgens verlegen haar hand uit. Daarin lag een pleister. "Die is voor uw gebroken hart." De buurvrouw hapte naar adem en probeerde te vechten tegen de tranen. Ze knielde en omhelsde de kleine meid. Door haar tranen heen zei ze: "Dank je wel, kleine schat, daar heb ik heel veel aan. De buurvrouw ging nog een stapje verder. Ze kocht een kleine sleutelhanger met een plastic fotolijstje. Zoiets koop je om een geliefde of gezinslid altijd dichtbij je te hebben. Ze deed er de pleister in om, elke keer als ze er naar keek, weer een klein beetje genezing te ontvangen.

M. Scott Peck schreef ooit in zijn beroemde boek 'De andere weg': "Liefde is de wil om je eigen zelf te ontplooien zodat het kan bijdragen aan de spirituele groei van zowel jezelf

als van je medemensen." Om dat te kunnen moet je wel je eigen hart een gezonde plek in jezelf hebben gegeven. Je zou zelfs kunnen zeggen dat het helen van je hart dé poort is tot je verdere ontwikkeling van liefde en wijsheid.

Als we meer liefde en wijsheid in de wereld willen, is het afsluitend

misschien wel, net zoals dat kleine meisje uit het verhaal, wenselijk dat degenen die dit artikel lezen een antwoord weten te vinden op de volgende vraag: "Wat is de pleister die ik iemand met een gebroken hart kan geven.....of misschien mezelf kan geven?"

In die zin is het misschien ook een idee om een 'Pleisterboek voor geraakte, verloren, gebroken en pijnlijke harten' te schrijven. Iets voor jou?

(advertentie)

TRAINING JOUW TALENTEN & PERSOONLIJKE EFFECTIVITEIT

23 november 2015 gaat de training Persoonlijke effectiviteit MBO+ van start!! En er zijn nog enkele plaatsen beschikbaar.

De training is intensief, en gericht op het inzicht geven in het eigen gedrag en omzetten van het geleerde naar actie. Van de deelnemers wordt de nodige inzet en eigen verantwoordelijkheid verwacht.

Na afloop van deze training heb je:

- Inzicht in eigen gedrag (kwaliteiten en valkuilen)
- Inzicht in je capaciteiten en barrières
- Obstakels leren zien als mogelijkheden en er anders mee leren om gaan
- Je eigen verantwoordelijkheid leren nemen en keuzes leren maken
- Geleerd hoe je op een goede manier kunt communiceren over wat je wilt en grenzen stellen
- Een persoonlijk actieplan geformuleerd

Neurofeedback en hartcoherentie maken deel uit van het trainingsinstrumentarium,

Op zoek naar zijn

Onthecht van uw zwaartekracht ontdekt u uw eigenkracht. De stroboscoop in het future centre ondersteunt uw ontdekkingsstocht. Zie voor een trailer "Your SZW"

De data van de training zijn als volgt: 23 november, 29, 30, 31 en de terugkomdag op 5 december 2015

Voor meer informatie en aanmelding Saskia Hesselbach, telefoon 070 - 333 5920

(advertentie)

TRAINING 'NIET LANGER KIND VAN DE REKENING'

1 juni 2015 gaat de training 'Niet langer kind van de rekening' van start. Er zijn nog genoeg virtuele seats beschikbaar, dus stop s.v.p. even met werken en spendeer een paar minuten tijd aan deze aankondiging!

Intro

De training is bedoeld om bewustzijn te creëren over de waarde van het 'kind-zijn'; om aan de ouder(s) handvatten aan te reiken uw kind weer kind te laten zijn. Tijdens de training wordt veel aandacht geschonken aan de rol van ouders en de zorgtijd die zij samen met hun kinderen zouden moeten doorbrengen. Kinderen ontberen veelal aandacht en warmte, omdat contactmomenten met hun ouder(s) schaars en vluchtig zijn. De resultaten van recent onderzoek geven aan, dat getwijfeld moet worden aan het nut van de brede school en volledige werkweken voor opvoeders. In de training wordt de relatie tussen arbeid en zorg aan de orde gesteld en hoe deze in het belang van het kind beter afgestemd kan worden. Onze kinderen hebben immers de toekomst!

Targets

Na afloop van de training:

- heb je inzicht in je eigen opvoedgedrag;
- heb je kennis en inzicht in de intrinsieke en extrinsieke behoeften van kinderen en ben je in staat die bij je eigen kind waar te nemen;
- kun je een afweging maken tussen materiële en immateriële belangen;
- ken je de pedagogische basisprincipes;
- ben je in staat de tijd te nemen voor en op juiste wijze invulling te geven aan contactmomenten met je kind;
- leer je het belang van een goede opvoeding te plaatsen in de context van maatschappelijk gewenste ontwikkelingen.

Ways of working

De training is state-of-the-art en is tot stand gekomen in samenwerking tussen het Learning- en Future Center van de Academy SZW. U kunt dus rekenen op een innovatieve variëteit aan werkvormen en wel:

- **the virtual classroom:** in deze netwerksetting bent u in staat met alle deelnemers en docenten op eenvoudige wijze te multiceren;
- **the energizer:** u wordt teruggebracht naar uw roots en weet op deze wijze de juiste energiebalans te bereiken om optimaal van uw trainingsinspanning te profiteren;
- **the mirror-experience:** een confronterende oefening in het in balans brengen van de eigen waarden;
- **the local fireplace:** we creëren met de deelnemers een lopend vuurtje waardoor begrippen als 'thuis' en 'warmte' weer inhoud krijgen.

Time

Uiteraard willen wij met ons aanbod optimaal aansluiten bij uw dagbesteding. De training is daarom zodanig opgebouwd, dat u zelf bepaalt wanneer u wat volgt. De gezamenlijke bijeenkomsten plannen wij via *interactive scheduling*.

Redactie:

Max Herold
Bram Castelein
Ans Serieze
Sandra Grafhorst-Geerst

Aan dit nummer werkten verder mee:

Gerard Riemen
Annemieke Roobeek
David Jongen
Peter Hulbos